

Verslag MWIA-congres 5 en 6 juni 2026 in Breukelen.

Vrijdag

's Ochtends arriveer ik al vroeg bij het van der Valk Hotel vlakbij station Breukelen. Een beetje spannend, ik ben nog nooit eerder naar een MWIA-congres geweest. Al snel vertrouwde gezichten, Joke Selhorst natuurlijk en de mensen van de organisatie en uiteraard Genevieve Koolhaas, onze actieve voorzitter!

Zij opent om 10 uur het congres: het gaat over transgenerationele resilience, resilience is veerkracht, weerbaarheid en aanpassingsvermogen. Door het hele congres heen wordt op heel veel verschillende manieren, vaak op een heel persoonlijke wijze duidelijk gemaakt wat dit betekent.

Mariette Hamer kon niet komen, in haar plaats spreken Selini Roozen-Vlacho en Rita Dieleman. Selini werkt bij de IGJ (Inspectie gezondheidszorg en Jeugd) en vraagt zich af waarom er zo weinig gedaan wordt aan preventie van seksueel wangedrag op de werkvloer. Veel wangedrag blijft onzichtbaar en we zijn geneigd om te blijven hangen in ontkenning, ze roept op om het zichtbaar te maken en in actie te komen. Vorm coalities, alleen dan lukt het om te veranderingen tot stand te brengen.

Rita Dieleman vertelt een indrukwekkend persoonlijk verhaal, waarbij iemand door wie ze zich in eerste instantie heel gezien voelde, haar misbruikte en ze zich daar heel erg alleen in voelde. Voor haar was het heel belangrijk dat de stilte doorbroken werd. Belangrijke vraag die kan helpen: 'hoe gaat het met je, ben je OK?' Ook benoemde ze dat er binnen een organisatie wanneer je je probleem aankaart er vooral aandacht is voor het probleem van de organisatie in plaats van voor het probleem van het slachtoffer. Voor haar hielp peercounseling, collectieve rouw, en haar verhaal kwijt kunnen het meeste. Luisteren en aanwezig zijn is het belangrijkste wat je iemand kunt bieden.

Daarna volgde ik twee workshops, waarbij in beide het belang van verhalen en je verhaal kunnen vertellen werd benadrukt en middels een oefening ervaren. Heleen Eising deed dit vanuit Junction care een organisatie die vraagt om meer aandacht voor stollingsproblemen bij vrouwen met ernstig vaginaal bloedverlies. Annemiek Richters en Lydia Ketting bespraken het effect van sociotherapie in respectievelijk Rwanda en in de palliatieve zorg.

Tot slot besprak Emma Agricola het belang van samenwerking tussen de verschillende generaties, de verschillen worden te vaak uitvergroot, maar daarmee komen we niet verder. Er zijn niet zozeer verschillen in waarden, wel in normen. Stap uit je bubbel en stel vragen aan elkaar, maak het impliciete expliciet.

's Avonds was er een bootcruise op de Vecht, was erg leuk heb ik begrepen, ik ben niet mee geweest.

Zaterdag

Na een duik in het zwembad van het hotel sloot ik om 9.00u aan bij de vergadering van de MWIA-afdeling Noord-Europa, er waren vertegenwoordigers van Finland, Zweden, Denemarken, de VK en uiteraard van Nederland. Ook was er iemand uit Duitsland, maar die hoort eigenlijk bij Midden-Europa. Overal spelen dezelfde problemen met aanwas van jonge vrouwen. Tevens werd (het gebrek aan) transparantie besproken, over de standpunten die de MWIA uitbrengt in de WHO en ook over de financiën.

Het belang om ons te richten op actiepunten werd benadrukt en er wordt geprobeerd om op LinkedIn een private groep aan te maken, Marieke van Kammen maakt zich hier sterk voor samen met enkele VNVA-leden.

Om 10.30 uur, na verwelkoming van nieuwe gasten vertelde Nora van Mello over de gender identity: wat definieert de (fe)male identity? Zij vertelde over ervaringen bij de genderkliniek van de VU waar zij werkt als gynaecoloog. Genderdiversiteit is al heel oud, heel vroeger waren non-binairen vaak wijze mensen.

De laatste 12 jaar is de vraag naar gendertransitie bij de klinieken enorm gestegen, met name onder mannen. De reden daarvoor is niet geheel duidelijk. Genderidentiteit ontstaat in het brein, in de persoon. De verschillende mogelijkheden maken dat er verschillende situaties kunnen ontstaan: transvrouwen met een vaginaplastiek (85%) en een prostaat. Transmannen met een vagina en baarmoeder, die dan ook zwanger kunnen worden. Dit worden Seahorse baby's (bij zeepaardjes krijgen de mannetjes de kleintjes – ik wist dat niet) genoemd. Het is geen eenvoudige procedure, er zijn in Nederland nu 17 mannen die zo een kind hebben gekregen.

Richta IJntema hield een verhaal over mentale weerbaarheid. Zij onderscheidt zes mogelijke routes na expositie aan een stressor:

- Bloeien – iemand wordt niet of nauwelijks geraakt door de stressor of kan zelfs groeien door de ervaring
- In stand houden - iemand blijft normaal functioneren ondanks de stressor
- Herstel – iemand wordt wel geraakt door de stressor, maar herstelt zich
- Transformatie – iemand past zich aan door zijn aannames of perspectieven aan te passen
- Rigiditeit – iemand houdt vast aan patronen die niet meer passen
- Kwetsbaarheid – iemand voert strijd om zich aan te passen en blijft kwetsbaar voor toekomstige stressoren

Weerbaarheid wordt gezien als een dynamisch adaptatieproces, waarbij heel veel factoren van invloed zijn.

Na koffie met een kleurrijk gebakje vervolgden we met het door Wanda de Kanter samengestelde symposium vanwege de uitreiking van de VNVA Els Borst lifetime Achievement Award.

Als eerste een voordracht van Frank Borm van het AvL over longkanker bij jonge vrouwen en de gevaren van vaperen. Hij las een zeer indrukwekkend verhaal voor, waaruit een grote betrokkenheid bleek.

Vervolgens Rebecca Gomperts (van women on waves) over abortus en voorbehoedmiddelen. Zij hield een pleidooi om Mifepreston te normaliseren als een heel vroege zwangerschapsafbreking voor vrouwen die daarvoor kiezen omdat ze veel last hebben van andere voorbehoedmiddelen.

Karin Pool (van Roze in wit) hield daarna een voordracht over de zichtbaarheid van diversiteit op de werkvloer: gelijkwaardige gezondheidszorg begint met het benoemen van de verschillen, het creëren van een inclusieve omgeving en door het gebruiken van onze professionele positie rechtvaardigheid en gelijkwaardigheid te bevorderen. Zichtbaarheid is erg belangrijk.

Tot slot sprak Wanda de Kanter zelf over de enorme invloed van de tabaksindustrie en hun huichelachtige houding ten aanzien van een 'rookvrije generatie'.

Jeanine Roeters van Lennep overhandigde haar een prachtig beeld, door Joke persoonlijk uitgezocht en tot slot riep Genevieve Koolhaas ons allen op om de gegeven adviezen in de loop van deze twee dagen ter harte te nemen: om zichtbaar te zijn, te luisteren en in actie te komen.

Het was een heel goed congres met boeiende sprekers, degenen die niet konden komen hebben veel gemist!